

HERFSTSONATE

Theater Malpertuis

Tot maart op reis door Vlaanderen en Nederland.
malpertuis.be

MOEDERPIJN

Theater Malpertuis scoort met 'Herfstsonate', een diepgrijs portret van een verkrampde moeder-dochterrelatie.

Je voelt medelijden en pijn wanneer je Ingrid Bergman en Liv Ullmann moeder Charlotte en dochter Eva ziet spelen in Ingmar Bergmans film *Herfstsonate* (1978). Als Ingrid De Vos en Tania Van der Sanden op de scène in hun voetsporen treden voor Theater Malpertuis' theaterversie van de bekende film over die verziekte moeder-dochterrelatie voel je ook hoop – gelukkig maar.

Pure waanzin is het om zo'n filmparel tot een theaterstuk te willen transformeren. Piet Arfeuille, regisseur en artistiek leider van Theater Malpertuis, ontrafelde de film tot op het bot en wist uit die analyse een rauwe poëtische tekst te puren. De eenzaamheid, het verdriet en de berusting druipen ervan af. Missie geslaagd.

Bovendien wordt zijn tekst groots vertolkt door Wim Danckaert (Eva's echtgenoot), Ingrid De Vos en bovenal Tania Van der Sanden. Terwijl Bergman in zijn film voortdurend op de blik van Ullmann inzoomde, trekt

Arfeuille de aandacht naar Van der Sandens verstrengelde ruwe handen. Hoe hoger de emoties oplaaien, hoe meer haar handen rood kleuren van ingehouden spanning. Intussen vertelt ze met hese stem over haar vernederende jeugd en jaagt ze haar moeder via de coulissen haar leven uit.

Verdriet alom dus, al verveelt het stuk geen seconde. Niet alleen Arfeuille verdient hulde voor zijn secure regie, waarin – net zoals in de film – stilte minstens zo belangrijk is als geluid, ook Jozef Wouters' vormgeving draagt bij tot de sfeer. De jonge scenograaf zet de acteurs voor een immense grijze lap aan elkaar gestikte dekens, ter verbeelding van de zachtmoedigheid waarmee Eva haar sombere bestaan draagt. De dikke truien van de acteurs moeten het gebrek aan nestwarmte compenseren. Tevergeefs. Al een geluk dat *Herfstsonate* de toeschouwers wel troost weet te bieden, te midden van alle dekens, truien en tranen. **ELS VAN STEENBERGHE**

HET REKWISIET

Dit beertje brengt als enige rekwisiet toch nog wat kleur op de scène. Eva heeft het altijd bij zich, als herinnering aan de gelukkigste tijd van haar leven.